

Demòstenes: "Filípiques"

Filípiques, I, 2:

[2] Primerament, doncs, atenesos, no us heu de descoratjar davant la situació actual, per desesperada que us sembli. Car allò que pitjor era en el temps passat, és el que millor serà per al futur. ¿I per què, això? Perquè, atenesos, com no heu fet res del que calia,² les coses us han anat malament; però, si anessin així havent fet vosaltres tot el necessari, no hi hauria esperança que milloressin.

Filípiques, I, 10:

[10] ¿Quan, doncs, atenesos, quan fareu el que cal? ¿Què espereu? Per Zeus, que alguna força s'imposi. Però ara, el que passa ¿què hem de creure que és? Car jo considero que, per als homes lliures, la força més gran és la vergonya del que pot passar. O bé, responeu-me: ¿és que voleu anar voltant preguntant-vos: «¿Què es diu de nou?»¹ Perquè, ¿què més de nou hi podria haver que això, que un macedoni² ataquí els atenesos i dirigeixi la política dels grecs? [11] «¿És mort Filip?» «No, per Zeus, però està malalt».³

Filípiques, I, 38-39:

[38] Això que us he llegit, atenesos, gairebé tot és veritat, més que no caldria, encara que potser no us és plaent de sentir-ho. Ara, si tot allò que hom suprimís en els discursos per no entristir-vos,¹ també fos suprimit en la realitat, caldria parlar en vista de plaure-us; però si l'amabilitat de les paraules, quan és fora de lloc, comporta una punició de fet, és vergonyós d'enganyar-se un mateix i, ajornant tot el que és desagradable, entrar en acció sempre massa tard, [39] i no poder comprendre ni això, que els qui condueixen bé una guerra no han de seguir els esdeveniments, sinó avançar-s'hi, i que, de la mateixa manera que es reclama al general que dirigeixi els seus homes, els qui deliberen han de dirigir els esdeveniments, perquè llurs decisions es realitzin i ells no es vegin reduïts a córrer darrera els fets consumats. [40] Però vosaltres, atenesos, que pos-

Filípiques, IV, 76:

que cal. [76] Aquesta és la veritat: això és el que us convé, dit amb tota franquesa i per pura bona voluntat; no és pas un discurs llagoter, ple de dany i d'engany per a enriquir qui el pronuncia i posar els interessos de la república en mans de l'enemic. Per tant, o heu de posar fi a aquestes habituds, o no acuseu ningú de la vostra mala situació, sinó vosaltres mateixos.